

Sygn. akt II KKN 263/98

P O S T A N O W I E N I E

Dnia 20 grudnia 2000 r.

Sąd Najwyższy w Warszawie - Izba Karna na posiedzeniu w składzie następującym:

Przewodniczący: Sędzia SN – Tomasz Grzegorzcyk

po rozpoznaniu w dniu 20 grudnia 2000 r.

sprawy **Z. P.**

skazanego z art. 286 kk z 1969 r.

z powodu kasacji, wniesionej przez obrońcę skazanego

od wyroku Sądu Wojewódzkiego w W.

z dnia 24 marca 1998 r., sygn. IX Ka [...]

utrzymującego w mocy wyrok Sądu Rejonowego w W.

z dnia 18 grudnia 1997 r., sygn. III K [...]

oddala kasację jako oczywiście bezzasadną i obciąża skazanego Z. P.

kosztami sądowymi postępowania kasacyjnego.

U Z A S A D N I E N I E

W kasacji zarzucono naruszenie art. 1 i 26 kk z 1969 r. przez przyjęcie, że posiadanie przez skazanego broni bez zezwolenia, z uwagi na krótki okres takiego posiadania jak i osobę sprawcy (były policjant), było zachowaniem o społecznym niebezpieczeństwie większym niż znikome.

Rozważając te argumenty uznać je należy za oczywiście bezzasadne. Były one podnoszone już w toku procesu i szczegółowo wypowiadał się w tej materii także sąd odwoławczy (k. 84-85). Oskarżonemu odmówiono wydania zezwolenia na broń już w lipcu 1995 r., a następnie aż do stycznia 1997 r. przedłużono zezwolenie na jej sprzedaż. To ostatnie ważne było do 30 kwietnia 1997 r. i oskarżony nie podjął przez cały ten okres, aż do odebrania mu broni 22 maja 1997 r. kroków dla jej zbycia. O społecznym niebezpieczeństwie (obecnie społecznej szkodliwości) czynu decydować musi całokształt elementów podmiotowo – przedmiotowych, a nie jedynie jak chciałby tego skarżący, sam czasokres posiadania broni po ostatecznym upływie ważności kolejnej decyzji, która dotyczyła jedynie zbycia broni. Skarżący w istocie chciał aby w trybie kasacji doszło do ponownej oceny materiału dowodowego i ustaleń sądów a przez to do ponownej oceny szkodliwości czynu przypisanego skazanemu. Tego typu zarzuty nie mają wszak nic wspólnego z wymogiem wykazania rażącego naruszenia prawa, które mogło mieć wpływ na treść orzeczenia, jak tego wymagał art. 463a dkpk. Z tych względów orzeczono jak na wstępie.